

והתפתונה של נשמות קדושות, התפתקנו למול הגבירה שבאה להתפתקן, לגאל את בניה מן הגלות. באותו זמן כמה בעלי שופרות ובעלי קולות ובעלי ברקים, שנאמר בהם ויהי קולות וברקים וענן כבד על החר וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, בזה הוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהי אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובהווא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי זאת עולה, מ"י האם העליונה, שפה פתח הקדוש ברוך הוא בהר סיני אנכי.

קם זקן אחד מאחר הצל של רבי שמעון ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי שנאמר מן השמים השמייעד את קלו ליסרך וכו', ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראל מצד של המלאכים, שפך פרושהו, שכל דבור ודבור שפצא מפיו נעשה מלאך, וזהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים, ובמקום אחר אמר הכותב אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי. מה זה?

אמר רבי שמעון: זקן זקן, שמעתי שבאדם נתן הקדוש ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה מכפא הפבור, שם יורדת השכינה העליונה כולה משלש ספירות עליונות, ועליהן נאמר אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, אחת ושמים - הרי שלש ספירות עליונות, שנאמר בהן אחת, אחת

מטרוניתא דקא אתיא לאתתקנא, למפרק בנהא מן גלותא, ביהווא זמנא כמה מארי שופרות ומארי דקלין ומארי דברקים, דאתמר בהון (שמות יט טז) ויהי קולות וברקים וענן כבד על החר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהים יעננו בקול, בזה הוא זמנא משה ימלל בשכינתא, הדא הוא דכתיב (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, והאלהים דאיהי אימא עלאה, יעננו בקול דאיהו עמודא דאמצעיתא, והא אוקמוהו מארי מתניתין בקולו של משה.

ובהווא זמנא שכינתא עלאה ותתאה סלקין דא על גב דא, פגוונא דאתמר בטורא דסיני, דאתמר תמן (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י אימא עלאה דבה פתח קודשא בריך הוא בטורא דסיני אנכי.

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון ואמר רבי רבי, הא חזינא דאתמר (דברים ד לו) מן השמים השמייעד את קולו ליסרך וכו', ובאתר אחרא שמענא דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא, דהכי אוקמוהו דכל דבור ודבור דנפיק מפומי אתעביד מלאך, ודא איהו וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים (שמות כ יח), ובאתר אחרא אמר קרא (תהלים סב יב) אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, מאי האי.

אמר רבי שמעון סבא סבא, שמענא דבר נש יהיב ביה קודשא בריך הוא תלת קטירין, נשמתא ורוחא ונפשא, נשמתא מפורסא יקרא, תמן נחיתת שכינתא עלאה פלילא מתלת ספירן עלאין, ועליהו אתמר אחת דבר אלהים שמים זו שמעתי, אחת ושמים הא תלת ספירן עלאין, דאתמר בהון

ואחת, אחת ואחת, תלת אַחַדִּין, וְדָא אֵיהוּ אַחַת
דְּבַר אֱלֹהִיִּם שְׁתַּיִם זֶו שְׁמַעְתִּי, ז"ו בֵּיה עֶבֶד
ז"ו - בַּה עוֹשֶׂה אוֹתָם אַחַד.

ואַחַר כִּף דְּבַר עֲמוּ מֵהַרְיַח, שֶׁהוּא
מִטְטְרוֹן, כּוֹלָל כֹּל צָבָא הַשְּׁמַיִם
שְׁלִמְטָה, מְשׁוּם שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בּוֹ
וְרוֹכֵב עָלָיו הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
הַכּוֹלָל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, וְלִכְנָן בְּכָל
דְּבוּר וְדְבוּר שִׁצְצָא מִמֶּנּוּ, הִיָּה
יוֹצֵא מִמֶּנּוּ מְלֶאכֶּה, וְזֶהוּ וְכָל הָעַם
רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת. אַחַר כִּף יְרֵדָה
הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה עֲשִׂירִית
בְּאוֹפֵן, שֶׁהוּא נֶפֶשׁ הָאָדָם מִשָּׁם,
וְנֶאֱמַר בּוֹ וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת
אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה, מְשׁוּם שֶׁעָלָיו
נֶאֱמַר וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאָרֶץ, כְּדִי
שִׁישְׁמַע קוֹלוֹ וְדְבוּרוֹ מִן הַכֶּסֶף
וְהַמְּלָאכִים וְשְׁמַיִם וְאָרֶץ, שִׁיכְרוּ
בּוֹ בְּכָל מַעֲלָה וּמִטָּה כִּנְשֵׁמָה
שְׁשִׁלְטוֹנָה בְּכָל הַגּוֹף וְאֶפְלוֹ
בְּאִיבֵר קֶטֶן, וְאִין אִיבֵר פְּנוּי
מִמֶּנָּה.

תקון השערה ושלשים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֲשֶׁר, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ וְכוּ', אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה, אֲשֶׁר בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי
בְּנוֹת, וְזוֹ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנּוּ, עַל כָּל
מִצְוָה וּמִצְוָה, שֶׁהֵן פֶּטֶר כָּל רַחֵם,
שֶׁהֵם מֵאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה,
שְׁכָלָן קְשׁוּרוֹת בְּצַדִּיק שֶׁהוּא כָּל,
שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, שְׁנִפְתַּח (פֶּטֶר כָּל)
רַחֵם, שֶׁהֵן מֵאֲתִים אַרְבַּעִים
וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְעָלָיו
נֶאֱמַר אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדֶיךָ מִבְּטָן, וְזוֹ
הָאֵם שְׁנֶאֱמַר בָּהּ מִבְּטָן מִי יֵצֵא
הַקֶּרֶחַ, (וְזֶהוּ הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא). אֲשֶׁר -
שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו - בְּצַדִּיק, שֶׁהוּא קִדַּשׁ
יָדֶיךָ מִבְּטָן. וְצוּנּוּ - עָלֶיהֶם,
מְשׁוּם שֶׁהוּא מִצְוָה וְעוֹשֶׂה. וְעוֹד
אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
שְׁנֶאֱמַר בּוֹ קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה,

אחת, אחת ואחת, תלת אַחַדִּין, וְדָא אֵיהוּ אַחַת
דְּבַר אֱלֹהִיִּם שְׁתַּיִם זֶו שְׁמַעְתִּי, ז"ו בֵּיה עֶבֶד
ז"ו - בַּה עוֹשֶׂה אוֹתָם אַחַד.

וְלִבְתָּר מְלִיל עֲמִיָּה מְרוּחָא דְאֵיהוּ מִטְטְרוֹן,
כְּלִיל כָּל צָבָא הַשְּׁמַיִם דְּלִתְתָא, בְּגִין
דְּאֲתְלַבֵּשׁ בֵּיה וְרִכִּיב בֵּיה עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא
כְּלִיל שִׁית סְפִירוֹן, וּבְגִין דָּא בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר
דְּנִפְק מִנִּיה הוּא נִפְיָק מִנִּיה מְלֶאכֶּה, וְדָא אֵיהוּ
וְכָל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת. לְבַתֵּר נַחֲת
שְׁכִינְתָא תַּתָּא עֲשִׂירִית בְּאוֹפֵן, דְּאֵיהוּ נֶפֶשׁ
דְּבַר נֶשׁ מִתְּמָן, וְאֲתַמַּר בֵּיה (דְּבוּרִים דְּלוֹ) וְעַל הָאָרֶץ
הִרְאָה אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה בְּגִין דְּעָלָיָה
אֲתַמַּר (יַחְזַקָּאל א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאָרֶץ, בְּגִין
דִּישְׁתַּמַּע קְלִיָּה וְדְבוּרִיָּה מִן כְּרִסְיָא וּמְלֶאכְיָא
וּשְׁמַיָּא וְאֲרַעָא, דִּישְׁתַּמוּדְעוֹן לִיָּה בְּכָלָא עֵילָא
וְתַתָּא, כְּנִשְׁמַתָּא דְשְׁלְטָנוּתָהּ בְּכָל גּוּפָא אֶפְלוֹ
בְּאִבֵּר זַעִירָא וְלִית אִבֵּר פְּנוּי מִנִּיה.

תקונא תשע ותלתין

בְּרֵאשִׁית תִּמָּן אֲשֶׁר דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שְׁמוֹת כ
א) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ וְכוּ', אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה, אֲשֶׁר בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת (בְּרֵאשִׁית ל
א). וְדָא אִימָא עֲלָאָה, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצוּנּוּ, עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, דְּאִינוּן פֶּטֶר כָּל
רַחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח, דְּכִלְהוּ קְטִירִין בְּצַדִּיק
דְּאֵיהוּ כָּל דְּאֵיהוּ אוֹת בְּרִית, דְּאֶפְתַּח (פֶּטֶר
כָּל) רַחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה, וְעָלָיָה
אֲתַמַּר אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדֶיךָ מִבְּטָן, וְדָא אִימָא
דְּאֲתַמַּר בָּהּ (אִיּוֹב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ,
(וְדָא אֵיהוּ הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא) (יַחְזַקָּאל א כב). אֲשֶׁר דְּאֵיָּהִי
אִימָא עֲלָאָה, (דף עט ע"ב) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
בְּצַדִּיק, דְּאֵיהוּ קִדַּשׁ יָדֶיךָ מִבְּטָן. וְצוּנּוּ עָלֶיהוּ,
בְּגִין דְּאֵיהוּ מִצְוָה וְעוֹשֶׂה, וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ירמיה ב